

munalbestyrelsen bestemmer altsaa, hvor meget det skal være. Det kan altsaa der gaa til 10 Kr., og det gjælder baade for store og smaa Hunde, Afgiften er den samme. Det Lovforslag, som nu foreligger, lader smaa Hunde i Kjøbstæderne betale 5 Kr., og nu maa ærede Medlemmer jo huske, at i alle disse Kjøbstæder blive de fleste Hunde henregne til smaa Hunde, idet de ikke ere over 16 Tommer. Nu er Afgiften jo for de større Hunde ganske vist sat til 10 Kr., og for deres Bedkommende kan det altsaa gaa; men for de mindre vil det for Kjøbstæderne ubetinget være et Tilbagekridt. Det er jo ganske vist, at Afgiften kan stige til det Dobbelte, naar man holder flere Hunde; men det er ligeledes Tilfældet i Kjøbstæderne, at det er meget faa Menneker, der holde mere end een Hund; altsaa ville De se, at da der er flere mindre end større Hunde, kunne de fleste ikke komme til at betale mere end 5 Kr., medens de hidtil have kunnet betale 10 Kr. Jeg fik i Gaar min Opmærksomhed henledt derpaa, og i den Anledning telegraferede jeg til 4 Politimestre ovre paa Fyn for at faae at vide, hvorledes de nuværende Afgifter ere satte, og jeg fik da i Dag for det Første fra Odense følgende Depeche: „Betaler 10 Kr. pr. Hund baade for større og mindre; for fjernere Markfjorder i Oversensstemmelse med § 3 betales der 5 Kr. Ønster Forhøielse, i alt Fald ingen Nedsættelse for smaa Hunde“. De se altsaa, at de ville blive i høi Grad stufede i Odense, naar de se denne Lov, som de troede skulde være et Fremskridt, som skulde bevirke, at Hundeholdet indskrænkedes, naar den bevirker, at de altsaa kun faae halvt saa Meget. Det var Odense. Saa telegraferede jeg til Svendborg. Svaret lyder saaledes: „Hundeafgiften er 10 Kr. uden Rabat“ — jeg veed ikke, hvad der menes dermed — „ønskes nødvendigst undtagen udenfor Byens Grund“. Saa har jeg telegraferet til Faaborg: „I Faaborg betales der 10 Kr. aarligt i Hundeskat; vi have i Art 40“. I Nyborg er Hundeskatten 7 Kr. Jeg har henvendt mig paa disse Steder paa Grund af, at de ligge mig nærmest — de tre ligge i mit Amt, og til Odense har jeg henvendt mig, da det er saa stor en By; men jeg er vis paa, at hvis de Herrer ville søge Oplysninger andre Steder, ville de komme til ganske det samme Resultat som jeg, at de nemlig i Kjøbstæderne ville være meget slet stillede, naar denne Lov kommer ud. Jeg vilde ønske, at jeg kunde være kommen med denne Oplysning noget før; men min Opmærksomhed er først bleven henledt derpaa i Gaar. Saa skyndte jeg mig ogsaa, som de Herrer se, at telegrafere,

og har nu faaet disse Oplysninger. Her kan Loven ikke forandres; men jeg haaber, at mine Oplysninger ville blive bragte til Overveielse i Landstinget, og at man saa der for Kjøbstædernes Bedkommende vil høre denne Sat op; men jeg kan ikke sige Andet, end at jeg er aldeles overbevist om, at ærede Medlemmer ville give mig Ret i, at denne Lov vil vække megen Misfornøielse i Kjøbstæderne, idet man der siger: Lad os faae en Forhøielse, men endelig ikke en Nedsættelse. (Ufbrydelse.) Ja, det er ganske sikkert, det er Politimestrene. Hermed skal jeg slutte. Nu har jeg givet de Oplysninger, som jeg ønskede at fremsætte.

Leth: Denne Lov er jo en ny Statte-
lov, det er der Ingen, der kan bestride, og paa en Tid, hvor Landet lider under en meget ubelig økonomisk Tilstand, som Mange med Vanstuelighed kæmpe imod, kan det vel være et Spørgsmaal, om det i og for sig er betimeligt, om det er det rette Dieblit at komme med en ny Stattelov. Den Forhøielse af Hundeafgiften, som indtræder ifølge Lovforslaget, dersom det bliver vedtaget, hvad jeg ikke haaber, skal jeg tillade mig med et Par Ord nærmere at omtale. Nu betales der i Kjøbenhavn for enhver Hund 10 Kr.; men efter det Lovforslag med tilhørende Ændringer, som foreligger i Dag til 3die Behandling, vil det blive 10 Kr. for den første Hund, men dog kun paa Betingelse af, at den ikke maaler over 16 Tommer, thi maaler den over 16 Tommer er Afgiften 20 Kr. Det bliver en Forhøielse af 100 pCt. af den nuværende Afgift. Og hvad den anden Hund angaar, naar der holdes flere Hunde, saa bliver Afgiften 20 Kr. — det er altsaa 100 pCt.s Forhøielse — naar Hunden ikke maaler over 16 Tommer efter det Stangmaal, som Lovforslaget forudsætter skal anvendes, men maaler Hunden over 16 Tommer, betales 40 Kr., det er altsaa en Forhøielse af den nuværende Afgift af 300 pCt. Hvad Kjøbstæderne og Handelspladserne angaar, er det ikke saa let at angive, hvor stor Forhøielsen bliver, fordi Hundeafgiften der hidtil har været overladt til de kommunale Raads Bestemmelser, saaledes at den kan variere fra 2 til 10 Kr. Naar jeg gaar ud fra det Tal, som Udvalget har nævnt i sin Betænkning, nemlig 4 Kr., som formodentlig skal være et Middeltal, stiller Forholdet sig som følger: For den første Hund skal der, naar den ikke maaler over 16 Tommer, betales 5 Kr., hvilket bliver en Forhøielse af 25 pCt., men maaler denne Hund over 16 Tommer, koster den 10 Kr., og det er